

עידוד לימוד וידיעת התורה תלמודו בידו

בקרב אנ"ש קובעי העתים לתורה דחסידי בעלזא

בס"ד • גיליון 13 • חג השבועות • סיון תשפ"א

בדור
לידיעת התורה

היכוננו ל'עת האסיף' הששי!

אי"ה ביום שלישי-אסרו חג בארץ ישראל (בחול), נא לעקוב אחר המודעות בשטיבלך) יתקיים 'עת האסיף' הששי בו יבואו ויתאספו אנ"ש קובעי העתים לתורה לאסוף את פרי עמלם החודשי ברוב סיפוק ואושר. יצוין שהמבחן הנוכחי מהווה מבחן מיוחד כשללומדי ה'דף היומי זה המבחן הראשון-העיקרי במסכת יומא על דפים ז-לד במסכת יומא, ולומדי ההלכה יצינו במבחן את סיום המחזור בלימוד ד' חלקי השולחן ערוך' הלכה ולמעשה. כזירוז למוני אנ"ש המשקיעים בידיעת התורה יתקיים אי"ה הגרלה מיוחדת בין כלל ממשותפי 'עת האסיף' הששי בסדר 'הדף היומי' בו יזכו 2 זוכים במתנת זירוז בסטנדר מפואר שיסייע להנאה וליישוב הדעת בשעת הלימוד.

הלכה למעשה!

בימים אלו בהם הולכת וניכרת התחזקות והתחדשות רבתית לצד הצטרפות ההולכת וגוברת להיות מלומדי ה'הלכה בכל יום' במסגרת ה'הלכה יומית' לרגל התחלת המחזור החדש. כשלצד המוני השיעורים המתחדשים בהוספת זמן ללימוד ההלכה, הולכים ומותאמים חברותות חדשים ללימוד הלכה, ננו להזכיר את האפשרות המיוחדת לזכות לידיעת ההלכה על ברייה באמצעות השאלות סיכום' (שלוחה 3<1) המסייעים ומכוונים במאוד לחידוד ולידיעת לימוד ההלכה, לידע את המעשה אשר יעשון.

חשובו של עולם

בשבועות האחרונים הביעו רבים מאנ"ש את תודתם הנלהבת על הוצאת ה'לוח' המיוחד לשלש חודשי הקיץ; אייר-סיון-תמוז, בו יכולים ליהנות בקלות ובנעימות מאפשרויות המעקב בלוח לצד עזר וסיוע ללימוד בצמוד לתכנית המוגדרת עם זמני מסגרת 'עת האסיף' וכדומה לעמוד בסדרי סיכום, שינון הלימוד למען הצלחת המטרה לידיעת הלימוד על ברייה, יצוין, שהמעוניין יכול עדיין לקבל את הלוח אצל הגבאים המסורים בבתי המדרשות והשטיבלך.

קניין ש"ס

בהגדרה המיוחדת שנערכה בין כמאה אנ"ש חברי לגיונו של מלך שזכו להבחן במבחן השני במסגרת 'קניין ש"ס-דרשו' על דפי 450 דפי גמרא בפעם אחת זכה הרה"ג נפתלי צבי פרנקל מאשדוד-אהבת שלום בספה מפוארת ומרווחת בחסות 'הומייבל'; 073-742-5534 לקבלת הקטלוגים; shecter6774@gmail.com

דברי תורה צריכים חיזוק

לאור בקשות רבות שהגיעו למערכת מאנ"ש קובעי העתים לתורה המעוניינים לקבל הגיליון ישירות למייל כתוספת דרבון וחיזוק בהשקעה בעניין ידיעת התורה, נוספה אפשרות מיוחדת להירשם לקבלת הגיליון. המעוניין ישלח בקשה למייל המערכת.

קבלת התורה תשפ"א על סדר היום

הרב שלום הרשלר

העולם עצר מלכת, ציוץ לא נשמע, אף בעלי החיים והכנף הבינו, לא מה שהיה-הוא שיהיה. יום שכל תואר שבעולם רק יגרע. יום קבלת התורה, יום בו קבלנו בחירי המקום-בני ישראל, עלינו-על בנינו ודורותינו בקריאת והכרות "נעשה ונשמע" את כל דברי התורה.

מאז ועד עתה. מברכים אנו בכל יום ברכת 'נותן התורה'. כאשר בכל יום ויום מתחדש נתינת התורה לישראל מחדש, כשהדברים אינם רק לתיאור בעלמא;

הודו להשם זכינו וכל הנכנס במשך היום בכלל, ובשעות הערב בפרט, לאחד מבתי המדרשות והשטיבלך של אנ"ש בכל מקומות מושבותיהם בארץ ישראל וברחבי תבל, רואה זאת בעיניו, ושומע זאת באוזניו: גבאי 'יגדיל תורה' העמלים לשם שמים' כעדות הקודש המפורסמת, עומדים לימין הציבור בכל השטיבלך, כשהתוצאות המבורכות והמשובחות נראים לעין כל; השולחנות המלאים בחברותות-חברותות היושבים ומתנצחים בעמל הלימוד, שיעורים עם מג"ש מובחרים היושבים ומוסרים שיעורים כשכולם יושבים מרותקים כנזהרים לא לפספס שום פירוש או תירוץ. קול התורה מהדהד ברמה, בוקע וחוצה את קירות האבן או העץ. נראה ששום קול נגינה או צליל שבעולם לא ישווה לה ולא ינעם ממנה.

מוסף בקודש ובאושר היא הזכייה הרבתית לה זכינו בשנתיים האחרונות מעת ייסד כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א את 'תלמודו בידו' כשהמהפכה התורנית שהתחילה במסגרת 'אהבת תורה' בה מצאו רבים וטובים את המתקיות של ידיעת הלימוד המגיעה אחר השקעה מתכוננת ועקבית בחזרה יומית, שבועית וחודשית, התרבתה והתפשטה לכל הלימודים הנפוצים בקרב אנ"ש חסידי בעלזא.

כך זכו מאות-מאות אנ"ש קובעי

העתים לתורה להצטרף בשנתיים האחרונות ובשנה האחרונה בפרט ליהנות ולהרגיש את המתקיות בידיעת הלימוד כל אחד ברמתו ודרגתו; סיכום יומי, שינון וסיכום שבועי, עת האסיף, מסכתא בחדא מחתא, מה שליבו חפץ, מבחנים מסכמים, קניין ש"ס ועוד וכדומה, כל אחד לפי רצונו וליבו הטהור וזכה להתחבר לעץ-החיים להיות דבוק באמת לתורתנו הק' בלימודה בהבנה ברורה ובידיעה שלמה.

בימים גדולים אלו של קבלת התורה המחודשת, נשוב ונפנה בהצעה של אהבה, בקריאה של חיבה לכלל אנ"ש קובעי העתים לתורה; בימים גדולים אלו הרם תפילה לריכוננו של עולם-נותן התורה בתחינה ובקשה לזכות להיות מלגיונו של מלך-יודעי התורה, ובהחלטה נחושה, קום והצטרף למשקיעים הרבים הרואים ונוחלים את פרי עמלם ברוב אושר וסיפוק.

כתר תורה מוכן ומזומן - כל הרוצה יבוא וייטול!

ג.ב. הגבאים המסורים עומדים מוכנים ומזומנים בבתי המדרשות והשטיבלך לכוון בצעה ולסייע במעשה בדרכך לידיעת התורה.

לכבוד יודעי התורה

חברי 'קניין ש"ס' ובני ביתם ב'נוף הגליל' התרגשו לקבל בערב שבת הוקרה והערכה מהגבאי המסור הרה"ג שלום פריד חלות מיוחדות בעיצוב מרהיב המבטא את זכיייתם הגדולה להיבחן על 450 דפי גמרא במסגרת המבחן השני ב'קניין ש"ס'.

אתה חבר במסגרת 'קניין ש"ס'? לא הסתיר את הגבאי את הפתעתו והערכתו. לא. הגיב הלא בחיך מאושר. בירור קצר מצד הגבאי שקצת התבלבל, מצד אחד משתתפי המבחן ספירו שהלה השתתף ומצד שני הלה מכחיש.

המשך השיחה העלה את המצא המדהים. ברוך השם, כמו הרבה הוא גם משקיע מדי יום ושבוע עובר להשקעה החדשה לידע את הלימוד החדשי ברוב אושר. כעת עם תחילת חודש ניסן עת התודע למבחן המיוחד על 450 הדפים, ידע על נכונה את המציאות;

הוא לא עמד בקריטריונים להיות חבר במסגרת, כשגם לא מעשי עבורו להיבחן כעת על מסכת עירובין. אך מעל כל זאת ידע וגם הפנים, שבאם הוא רוצה לכה-מניע שיגרום לו להשקיע עצמו לשנן ולחזור על מסכתות ברכות-שבת-פסחים, הרי זה החלטה על השתתפותו במבחן הנ"ל.

וכך אכן עשה, בר"ח אייר לצד תלמידי החכמים המובחרים שישבו ונבחנו על 450 דפי גמרא, ישב הוא ובצניעות אופיינית נבחן רק על 345 דפי גמרא.

אשריו ואשרינו.

הצלת נפשות כפשוטו

באם לא הייתי -עד-מקורבי לא הייתי מאמין לזה. שיתף ברגש אחד מהעוסקים בתחום הנפש שכבר זכה להעמיד על רגליהם וראשם הרבה מקרים מסובכים. הרבה זמן לא היה לי 'תיק' שכזה. מכל צד שלא נגעתי, ראית עד כמה אפשר להסתבך, גם גשמי וגם רוחני, גם נפשי וגם כלכלי, נראה היה שהכל נסגר עליי.

לפני כמה חודשים זה קרה, בתחילה אף לא ידעתי מזה. הוא התחבר ליתלמודו בירד, בתחילה בשלב אחד, בהמשך הוסיף והתקדם, כשלאיטו מצא עצמו הולך ומתחבר יותר ויותר לתורתנו הקדושה. אפשר להאריך הרבה בשלבים הנפשיים והטיפוליים ועל ההשפעה הנפשית-האישית ועל בני ביתו, אך בקצרה אומר. מסיים הוא ברגש. החיים שלו ושל כל הסובבים אותו, עלו על דרך המלך.

כה לחי.

שיהא זרעי וזרע זרעי

הגבאי עמד לרגע נדהם. בכניסה למוקד המבחן נכנס ילד צעיר וביקש להיבחן. משהו דגדג לו בראשו, ואז הוא קלט. היה זה לפני כשבועיים עת שיתף אותו אחד מהנבחנים החדשים במסגרת 'עת האסיף' שהוצרך להיות תקופה בחוץ לארץ, אך ברוך השם, אף מריחוק מקום שמר על קביעתו עם שני החברות, ללמוד ולשנן למען יזכה להמשיך ללמוד ולדעת את לימודו. כעת, כהמחשה עד כמה 'דוגמא אישית' משפיעה, נכנס בנו ומבקש אף הוא להבחן...

כהברה; מטרנתו הוא לדרבן את ציבור אנ"ש קובעי העתים לתורה לזכות לידיעת הלימוד. לגבי ילדים ובחורים הדבר תלוי בהחלטת ההורים והמחנכים ולא באנו להביע עמדה או דעה בעניין.

אפשר וכדאי לשתף בסיפורי-חיים מהשטח באמצעות חבר הגבאים החשובים או באמצעות השארת הודעה במערכת בשלושה 1-5 או בשליחת פקס/מייל למערכת.

"לייבל'ה דער מתמיד"

הרב דוד משי

את הסיפור דלהלן סח 'היפף חיים' ז"ע א: הימים הם ימי הזוהר של "אם הישיבות" הלא היא ישיבת וולוז'ין המעטירה בנשיאותו של הגאון ר' חיים, תלמידו של הגאון מוילנא, אי שם לפני כמאתיים שנה.

450 בחורים למדו באותה עת בישיבה הראשונה בעולם, ולא סתם בחורים. כי כדי להתקבל לישיבה היה על הבחור להיבחן אצל הראש ישיבה לפחות על שני מספים בשי"ס בעל פה. הריתחא דאורייתא שפרץ החוצה מבין כותלי הישיבה והגיע עד למרחוק, במשך כל שעות היממה בלימוד במשמרות, היה לשם דבר.

ונהג למרות הכל, התקיים בשלושה בחורים מתלמידי הישיבה "כל הגדול מחבירו יצרו גדול הימנו", וכמו הנסינות בדורנו אנו, גם שלושת אלה נפלו ביצר הרע של אותו הדור שרבים חללים הפיל. הוא אמנם לא פעל בכלים טכנולוגיים למיניהם, אבל היה מספיק חרסני ומסוכן כשהסתתר ביות לדפים של קונטרסים קטנים ותמימים למראה, 'בוכעלעך' כמו שכינו אז, אותם הפיצו אנשי ההשכלה של אותו הדור, קונטרסים שלעגו במפורש ובמרומז לכל הקדוש והיקר. אותם בחורים רק הציצו לתומם בתוך הספרונים, אולם עד מהרה נפגעו ואיבדו כל טעם בלימוד, ובחור שמאבד טעם בלימוד, בוודאי בישיבה כמו וולוז'ין, מוצא את עצמו עד מהרה משוטט ברחובות ומחפש סיפוקים אחרים.

שמות שלושת הנושאים הראשונים בעולם הישיבות היו: מרדכי דער יחסן, חצקל דער עמקן ולייבל'ה דער מתמיד.

אחרים של השניים הראשונים לא נודעה, חוץ מהעובדה שהם פרקו כל עול והגיעו עד שאול תחתית. אולם מסלול חייו של לייבל'ה, נודע לבסוף.

מיד עם עזבו את הישיבה וירד מדחי אל דחי, חשב לייבל'ה לפנות להשקיע את כשרונותיו הברוכים בתחום המחקר ופנה ללמוד באוניברסיטת פטרבורג. הוא הוציא די מהר דוקטורט, ופילס את דרכו בצמרת עד שהתמנה בחלוף שנים מועטות לסגן נשיא האוניברסיטה, חלום של כל גוי.

חולפות עוד כמה שנים ונשיא האוניברסיטה הישיש מת. עם תום ימי האבל, דופקים על לשתכו של לייבל'ה המנכ"ל ועוזרו הראשי, ומציעים לו את המשרה הכי נחשקת ברוסיה, אולי מספר שניים אחרי הצאר ניקולאי. מובן שלייבל'ה ממחר להסכים, אולם אז מוסיפים השניים ליידע אותו כי ישנה איזו בעיה קלה: היות והם מודעים לדבר יהדותו, עליו להבין כי לא יתכן שנשיא אוניברסיטת פטרבורג יהיה יהודי, אולם לכל בעיה ישנו פתרון קל ופשוט. עליו פשוט להתנצר.

לייבל'ה בולע את הרוק וכל גופו נשטף בזעה קרה. הוא אמנם נמצא עמוק עמוק בשאול, וכבר מזמן שאינו יודע שבת והנחת תפילין מהם, אולם עדיין נשאר אצלו א-אלו קווים אדומים.

האורחים בחדרו קולטים את סערת רגשותיו וממהרים להרגיעו תוך כדי שהם קמים ועוזבים את החדר: "אתה לא צריך להחליט מהרגע להרגע. קח לך את הזמן, תחשוב, תישן על זה שניים-שלושה לילות, וביום ראשון בבוקר תודיע לנו על החלטתך".

בשניים-שלושה לילות שהללו נתנו לו לחשוב, לא יכל לייבל'ה כמעט לעצום עין מרוב ספיקות ולבטים. לרגע אחד הוא חשב שאולי כן עליו לענות בחיוב להצעה, כי ממילא גם עכשיו הוא מתנהג כגוי

תורה מגינא ומצלא. השבוע, יום שלישי. שיפור הרה"ג גבריאל שובקס מחשובי חברי 'עת האסיף' באשדוד-בית פנחס בלימוד בחדר המדרגות-מרתב המון

גמור, ואז הגיע קול אחר שהצליף בו כשוט "איך אתה לא מתבייש בכלל לחשוב על כיוון כזה?"

במוצאי שבת, שעות ספורות לפני שהיה צריך לתת את תשובתו הסופית, חש לייבל'ה שהלחץ מוציא אותו עוד רגע מדעתו והחליט לצאת קצת החוצה לשאוף אוויר רוסי קריר. הוא התיישב על ספסל רחוב מזדמן והצית סיגריה משוכתת. ושוב המחשבות באות ומציפות אותו ולא נותנות לו מנוח. והנה מבעד למחשבות המבלבלות, הוא לפתע שומע ניגון מוכר מתנגן לו מאי שם: "לימא מתני דלא כר' יוחנן... איי איי זאג די הייליגער תוס' ואם תאמר..."

לייבל'ה קם בסערה מהספסל, משתומם כולו. מסתבר שכאן בפטרבורג רלו בסמוך איזה יהודי שיושב כעת בשעת לילה מאוחרת על תלמודו. הוא נשבה בקסמם של הצלילים הרחוקים והמוכרים. כמה שנים עברו מאז שמע אותם בפעם האחרונה. הוא ממשיך לשמוע: "ר' יוחנן וריש לקיש הוה קאזלי באורחא..." המילים מחזירות אותו עשר שנים אחורה, אל אותם ארבעת שנות השובע בהם למד והתייגע בישיבת וולוז'ין במתיקות והתמדה. "לייבל'ה דעת מתמיד" קראו לו, הרהר בניגונה ולפתע אפפה את כל כולו החלטה נחושה: **אני חוזר לשם!** אני מוותר על כל נשיות האוניברסיטה, עוזב את פטרבורג וחוזר לוולוז'ין!

הוא ממנה לחזור ללשכתו, אוסף את חפציו ומטלטלין במהירות, יוצא בחסות החשיכה אל תחנת הרכבת, ויוצא ברכבת הראשונה לוולוז'ין. בהגיעו לוולוז'ין בשעות הצהריים, הוא לא מתמהמה ופונה היישר אל הישיבה שנשארה בלי כל שינוי. הוא מקווה שר' חיים עדיין מכהן כראש ישיבה, או שמא בנו ר' איצ'לה כבר ירש את מקומו. הוא חייב לגשת אליהם ולבקש דרך תשובה.

הוא נוקש שתי דפיקות בדלת חדר ראש הישיבה ונכנס. ר' חיים הישיש מרים אליו את עיניו ותוך שבריר שניה פונה לקראתו בצהלה ובידיים פרושות: "לייבל'ה, כל כך הרבה שנים חיכיתי לך, ידעתי שתחזור!"

לייבל'ה מגולל בבכי בפני ר' חיים את קורותיו ואת הניסיון העצום אותו עבר בהצלחה ביממה האחרונה, ומנגד ר' חיים מספר ללייבל'ה איך היה בטוח שיחזור לישיבה. "ישבתי בשעתו 'שבעה' על שלושת תלמידיי שירדו מדרך הישר, כשבאחד מימי השבעה בא אליי בחלום מורי ורבי הגאון מוילנא ומתעניין אצלי מה זה ועל מה זה. וסחתי לו על מרדכי דער יחסן ועל חצקל דער עמקן ועל לייבל'ה דער מתמיד שפרקו עול ל"ע. הגאון מוילנא שאל הרבה על השניים הראשונים ועלך, ואחרי שעניתי לו הפטיר לי: "אויף לייבל'ה דארפ'סט נישט זארגן. לייבל'ה וועט נאך צוריק קומען". והסביר, כי אותיות התורה שלמד בשעתו בהתמדה מיוחדת ועלו עד לכסא הכבוד, כשראו שהגיע לניסיון הגדול, התחננו וקיבלו אישור לרדת לעולם, לבוא ולהישמע כבת קול באוזניו של לייבל'ה, מה שיגרום לו לחזור למוטב...

**

אכשר דרא. מסתובבים בינינו מאות "לייבל'ך דער מתמידים", שלא עושים לעצמם חיים קלים, אלא לצד 'הקביעות עתים לתורה' משקיעים הם בלימוד ושנינו שוב ושוב את עשרות או מאות הדפים ואף מוסיפים ומתאמצים להיבחן עליהם ברוב הצלחה. בוודאי שתורתם עליה עמלו, עומדת ותעמוד לצידם בכל ענייניהם לפני כסא הכבוד ותפעל להצלחתם לטובה ולברכה כל הימים!

שיחה מיוחדת שהתקיימה במערכת "תלמודו בידו" בחודש ניסן לקראת המבחן השני במסגרת 'קניין ש"ס' על 450 הדפים הראשונים בש"ס עם הרה"ג מרדכי שיף שליט"א - מחשובי הלומדים בעיר קרית גת.

איך הכל התחיל?

הכל מתחיל סייעתא דשמיא. פותח הוא בחיך. היה זה לפני כשנה בחודש טבת בימים הגדולים של המעמדים האדירים של שמחת סיום והתחלת הש"ס. כמו כולם, הסתובב לי בראש מיני המחשבות, נו. איפוא אני; מהמסיימים או מהמתחילים. ואז מצאתי את החוברת המיוחדת 'מוסיף והולך'.

שמעו ותחי צונכם!
אפשר לשמוע שידור - חוזר מהשיחה המיוחדת בשלוחת השיחות והראיונות 3<7 במערכת הטלפונית

באותה חוברת מיוחדת (שבהמשך כבר יצאו עוד שניים) הובא בסך שיחות מיוחדות עם חשובי תלמידי החכמים נבחני כל הש"ס במסגרת 'קניין ש"ס' ב'דרשו'. קראתי את החוברת לא פעם אחת... ופשוט, לא מצאתי את הכח בעצמי לעמוד

מנגד.

אתה יושב וקורא זה אחר זה, עידיות מאנשים החיים בינינו המשתפים ברגש ובשכל, איך הם עשו את זה והצלחו! ממש קנאת סופרים תרבה חכמה. אחר שהבאתי את החוברת הביתה היה תורה של בני-ביתי לקרוא את החוברת כשהם גם התלהבו והגיבו בחיוב ובהתלהבות...

האמת, משתף הוא בכנות. בתחילה כשהצטרפתי, עדיין לא קלטתי את גודל העניין. בהתחילה הרי משקיעים ומתכוננים רק למבחן על שלושים דף, כשכל העניין של להיבחן על כל הש"ס נראה רחוק, משהו שיהיה בעוד כשבע שנים, כשאף המבחן המסכם הראשון על מאה עשרים דף מתקיים רק אחר 4 חודשי לימוד.

ואז הגיע המבחן הראשון. נכנסתי למוקד המבחנים כאן בעירו קרית גת ועמדתי נדהם. ישבו שם כל סוגי האברכים והאנשים, תלמידי חכמים מופלגים לצד בע"ב העוסקים לפרנסתם וכלל עמך ישראל, רכונים על המבחנים ועונים על השאלות הכולל את כל הלימוד החודשי. היה זה הפעם הראשונה בחיי שראיתי והפנמתי את המראה הנהדר הזה; מי שרוצה באמת - מצליח!.

בכוחות לא לי, קמתי ויצאתי מהבית למבחן בהפנמה פנימית ואמתית שהכל עומד על כך המאזניים; החלטת שאתה הולך על 'קניין ש"ס', שום תירוץ לא יעזור. כעת שבע שנים אתה מגויס למטרה הקדושה, אחרי סיום המחזור, תעשה חושבים, האם לנוח או לשנות תכניות וכדומה.

ומכאן המשכת למסגרת 'קניין ש"ס'?

למבחן המסכם הראשון על מאה ועשרים דף נגשתי כמו הרבה, לא מתוכנן בדיוק איך וכמה לחזור, עדיין לא קולטים בדיוק איך זה עובד, אך למה לא לנסות. אך בהמשך אחר ה'מבחני סיכום', בזכות 'תלמודו בידו' המעודד ומדרבן את עניין ידיעת הלימוד כשאז נערכו כנסי 'לפאר ולרומם' בכל עיר להוקיר ולהעריך את אלו שזכו והשקיעו ונבחנו בפעם אחת על 120 דף, כשכמתנת הוקרה קבלנו את התמונה המפורסמת בה נראה השמחה הקורנת של כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א עת קיבל לידו דו"ח על ציבור אנשי המשקיעים ללמוד ולהבחן בכל חודש על הלימוד החודשי. מאז ידעתי שאני כבר פננים. אני יכול לעשות זה ואי"ה אמשיך לעשות ולהצליח.

כאן הוא מבקש להדגיש נקודה חשובה להצלחה;

המטרה אותה שמת ליפני, הייתה. כל מבחן בתכנית והמסגרת חייבת להיעשות. יהיה מה שיהיה, כדי להצליח חייבים לעמוד בתכנית. זה לא סוד. משתף הוא ברגשי לב. שנה לא קלה בכלל עברה על כולנו, אך אדבר עלי אישית, לצערי ולדאבתי הרבה אי"מ הכי"מ הרה"ג יחזק מאיר שיף ז"ל נלקח לבית עולמו אחר שלשה חודשי ייסורים בבית החולים כשבאמצע אותם החודשים נפטרו בסמיכות יחד הסבא והסבתא ר' יוסף שיף ומרת איטא. שניהם זיכרונם לברכה.

אני זוכר את זה כמו היום, חוזר הוא לנקודה שהוא מבקש להדגיש; היה זה ביום ששי כ"ב אלול בימי השבעה הכפולים של סבי וסבתי ז"ל, חזרתי הביתה מ'יתל השומר' ממוטט ועייף, במשך הלילה שהייתי לצד אבי ז"ל. באותו היום התקיים המבחן המסכם השני, אך אני כמובן, לא הייתי מוכן כמעט בכלל, והדבר בקושי עמד בראשי.

ואז עודי מנמנם בסלון ביתי, התעוררתי. השעון הראתה על השעה 10. ללכת למבחן או לא, התלבטתי שוב ושוב. לרגע קלטה עיני את התמונה המיוחדת התלויה בסלון עם חיוכו המאיר של כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א בשמחה המיוחדת הערכה ליודעי התורה. ואז ידעתי המלחמה הוכרעה. אני ממשיך...

בכוחות לא לי, קמתי ויצאתי מהבית למבחן בהפנמה פנימית ואמתית שהכל עומד על כף המאזניים; החלטת שאתה הולך על 'קניין ש"ס', שום תירוץ לא יעזור. כעת שבע שנים אתה מגויס למטרה הקדושה, אחרי סיום המחזור, תעשה חושבים, האם לנוח או לשנות תכניות וכדומה.

כמובן, מוסיף הוא ומציין, למעשה, רואים בזה סייעתא דשמיא, כשפתאום רואים שבעצם כן זוכרים. למשל, במבחן המסכם הנ"ל, לבסוף כשהגיע הציון, ראיתי שדווקא הציון היה די-בסדר, לא כמו שחששתי...

איך עושים את זה מההתחלה, בלימוד הראשוני? איך זוכים לדעת את הלימוד. חזרנו לבסיס העניין.

הדבר משולב בכמה חלקים. פורס הוא את משנתו הסדורה. החלק הראשון והעיקרי, הוא; הכל מתחיל בלימוד הראשון. הלימוד צריך להיות מובן וברור על בריו. באם לא, בכל שינון ובכל חזרה, שוב מתקשים וגורסים חצץ. אישית, יש פרקים במסכת עירובין שלמדתי בתקופה הנ"ל, שעד היום אני מתקשה בזה. ישנם דפים שפשוט התיישבתי שוב ללימוד, כאילו זה הפעם הראשון עד שהרגשתי שאני שולט בהם היטב.

איך עושים זאת למעשה? מבקשים או להביא הדבר מסודר וברור.

ברוך השם זכיתי ויש לי חברותא מצוין ומעולה, איתו אני מתכוון בעצם להביא את הדף בפעם הראשונה, כשלאחריה אני זוכה ומוסר שיעור יומי על הלימוד. כשהוא ממשיך ומפרט;

עוד נקודה החשובה עד למאוד הצליח לדעת את הלימוד, הוא עניין סיכום הלימוד. זה לוקח בסך הכל שתי דקות, אולי לפעמים שלש, אך זה תועלתו ונחוץ מאוד וכדברי הרמב"ן הידועים 'כאשר תקום מהספר תחפש באשר למדת'. מדי יום לקראת סיום הלימוד, אני מסכם ביחד עם החברותא, מה למדנו היום, כך גם בשיעור אנחנו משתדלים ביחד עם חברי השיעור החשובים להוסיף 2-3 דקות לסכם ביחד את הדף היומי. כך גם מי שאינו משקיע עוד זמן לשינון וחזרות יכול בביתו להעביר ולשתף את הנקודות שלמד היום. מה שאין כן, באם לא משקיעים לסכם הרבה פעמים הלימוד נעשה ל'אטיות פורחות באוויר'...

נראה שעניין סיכום הלימוד מיד לאחר הלימוד - בוער בעצמותי כשהוא חוזר ומסכם;

הרבה פעמים אנו נוטים להתפתות לתפוס עוד דף ועוד דף, ואפילו מרגישים כחכמים ההולכים ומתקדמים כל הזמן. אך כדאי ועדיף להוריד ולהקדיש קצת מהזמן להמשך הלימוד לעצירה קצרה לסכם היטב את הנלמד עד כה, מאשר ללמוד עוד דף חדש בזמן הזה.

חשבון הכדאיות לכך הוא פשוט למאוד. אכן, אולי יש מי שחושב שבהמשך התקדמותו יזכה לעולם הבא

לא אומר שאני עושה את זה בקביעות. נמשך הוא ומגלה מצפוני ליבו. אך הרבה פעמים בדרכי הביתה או אפילו במיטה לפני השינה, אני מוצא עצמי, מעביר בראשי את 'סיכום' הלימוד היומי, ושל אתמול ושלשום וכן הלאה... זה פשוט כולו הנאה ותענוג צרוף כאן בעולם הזה. פשוט, חבל לוותר על זה. מעביר ומבעיר הוא אותי בהתלהבות.

גדול יותר. לא נראה לי, אבל בכל מקרה, את העולם, יש למי שמשקיע ומסכם ומרגיש בעצמו שהלימוד הוא בידו. כפשוטו; אשרי מי שבא לכאן ותלמודו בידו.

לא אומר שאני עושה את זה בקביעות. נמשך הוא ומגלה מצפוני ליבו. אך הרבה פעמים בדרכי הביתה או אפילו במיטה לפני השינה, אני מוצא עצמי, מעביר בראשי את 'סיכום' הלימוד היומי, ושל אתמול ושלשום וכן הלאה... זה פשוט כולו הנאה ותענוג צרוף כאן בעולם הזה. פשוט, חבל לוותר על זה. מעביר ומבעיר הוא אותי בהתלהבות.

איך ממשיכים הלאה למחרת? חוזרים או לעניין.

למחרת, לפני הלימוד עם החברותא, אנחנו חוזרים ומסכמים שוב את הלימוד של אתמול, כשהוא לוקח ממש דקה, דקה-וחצי ואחר ממשכים לדף החדש.

בכל שבוע, ביום ששי ובשבת אני משתדל לעבור ולשנן שוב את כל הלימוד השבועי בפנים-בתוך הגמרא, אך גם בשבועות שאיני מספיק. על הסיכום, אני לא מוותר. אני יושב ובכעשרים דקות עובר שוב

זכינו ו'תלמודו בידו' אינו שוקט על השמרים וכעת לקראת הקיץ עם פרסום 'ארבע הצעדים' (סיכום יומי, ידיעה שבועית, ידיעה חודשית, מסכתא בחדא מחתא) לידיעת מסכת יומא, לצד המסגרת המיוחדת 'מה שליבו חפץ' כשכל תכנית ומסגרת בנויה ומתוכננת באופן קל ושווה לנפש האדם, כך שאכן כל אחד ואחד, יכול לבחור לעצמו איזה תכנית ומסגרת מתאימה עבורו לזכות לידיעת התורה.

כמה סוגי כוללים, אך בזכות התכנית המסודרת והמוגדרת הכולל לימוד בליווי מסגרת המבחינים החודשית/מסכמים/קניין ש"ס לצד העידוד והדברון של החברים והמכרים, זכיתי להמשיך ברוב הצלחה אף כל מה שכאמור עבר עלינו בשנה האחרונה. כך שבהחלט כדאי לכל אחד לשקול את המעלות שבדבר, ולהצטרף ללימוד קבוע בתכנית מוגדרת עם 'מחייב' בדמות מבחנים מדורבנים כסדר.

בפרט כיום, מבקש הוא לציין ולהדגיש; זכינו ו'תלמודו בידו' אינו שוקט על השמרים וכעת לקראת הקיץ עם פרסום 'ארבע הצעדים' (סיכום יומי, ידיעה שבועית, ידיעה חודשית, מסכתא בחדא מחתא) לידיעת מסכת יומא, לצד המסגרת המיוחדת 'מה שליבו חפץ' כשכל תכנית ומסגרת בנויה ומתוכננת באופן קל ושווה לנפש האדם, כך שאכן כל אחד ואחד, יכול לבחור לעצמו איזה תכנית ומסגרת מתאימה עבורו לזכות לידיעת התורה.

לצד זה אעביר את מסקנתי מהמציאות; אסור להתייאש! תמיד, צריך להסתכל קדימה, לא משנה, מה היה עד אתמול, או היום, צריך פשוט להתחיל מחדש ולהשקיע ללימוד ולדעת. כאמור, באמצע עירובין היו לי כמה חודשים שהלימוד היה יותר מורכב מהרגיל גם מחמת עצם הלימוד אך בעיקר מחמת המצב במשפחה סביבי בו הייתי שרוי, ומטבע הדברים, הציונים לא היו כבמסכת שבת ועירובין וממילא גם המצב רוח והמוטיבציה להשקיע, אך ב"ה הגיע מסכת פסחים, והחלטתי; לא משנה, מה שהיה-היה, מתחילים מחדש. וב"ה אחר שנכנסנו בחזרה לשגרה והציונים חזרו כבתחילה, התחלנו להשלים את החסר. כך, שבהחלט לא כדאי להתבוסס ולהיות עסוק ב'חסר' רק להסתכל קדימה ולהמשיך ברוב הצלחה וסייעתא דשמיא.

ש"ס. אם כי, גם כעת אין לי עדיין סדר ברור. במבחן הקודם, היה הרבה יותר קל כי מסכת ברכות כבר חזרתי עליה הרבה פעמים, ובעיקר השקעתי בחלק של מסכת שבת שבה הרגשתי צורך לשנן כשרק יום לפני המבחן כבעשר שעות עברתי וחזרתי על כל מסכת ברכות..

כעת, לפני המבחן השני שיקלול 450 דף, בתחילה השקעתי בדפים והפרקים אותם ציינתי לעצמי שאני צריך יותר לעמול בהם. כשכעת פורסם התכנית המיוחדת בו חוזרים בכל יום בחודש ניסן 20 דף ובימי ששי ושבת 10 דף על מנת שנוכל להמשיך להשקיע ולסכם שבע הדפים החדשים של השבוע, כך אני מרוויח גם ההכנה למבחן החודשי על השלושים דף הכלולים גם במבחן הגדול. כך שהצטרפתי לתכנית ה"ל וב"ה בזכות זה אני עומד בקצב.

בכלל, חוזר הוא ומטעים; הדברים הללו, אינם שווים מאחד לשני, כל אחד יש לו הכישרונות שלו, תכונות הנפש שלו, סדר הלימוד וסדר היום שלו, ואין ללמוד כל פעם אחד מהשני. אך העיקר הוא, שכל מה שלומדים הן בפעם הראשונה והן בפעם השנייה להתרגל לסכם מיד באותו היום. לדעת; מה למדנו היום!

• לסיים, מה יש לך להעביר לקוראים החשובים, כל אחד לפי רמתו ומצבו?

קודם כל, אודה ולא איבוש, כשהתחלתי, לא האמנתי שאצליח. התחלתי בחיי כבר כמה תכניות וגם הכרתי

ב"פ את סיכום הלימוד. אמנם, מבקש הוא לציין; חשוב להשקיע ולשים לב בסיכום הראשוני, שאתם כוללים ומסכמים את כל הנקודות, כיוון שהסיכום נכנס לראש שזה זה יש בדף הנוכחי. כשהמשך כבר קשה להוסיף לראש וכדומה. בשבוע האחרון לפני המבחן החודשי, אני משתדל מאוד לעבור וללמוד שוב את כל החומר החודשי בתוך הגמרא לצד סיכום הלימוד, כך שהלימוד מחודד ומסוכם טוב כראוי.

• בהמשך, למבחנים המסכמים חוזרים שוב?

לגבי המבחנים המסכמים על מאה ועשרים דף, אין לי עדיין תשובה ברורה, כי בכל מבחן היה אצלי מצב אחר. היה הראשון בחודש אייר אז למדנו בסך הכל פחות דפים, כשמסכת ברכות וחלק משבת היו יחסית יותר ברורים ומוכרים, אך גם שם, לא הספקתי לחזור על כל החומר, כשלגבי השלושים האחרונים מסכתי על המבחן החודשי המתקיים כשבוע-שבועיים לפני המסכם.

במבחן השני כבר הזכרתי שהייתי עסוק וטרוד, אך גם במבחן השלישי, השלושים דף האחרונים רק עברתי מהר בראש בעל פה, כשהעקר השקעתי בחזרה על התשעים דף הראשונים.

• גם למבחני 'קניין ש"ס' חוזרים שוב פעם על מאות הדפים?

אכן בימים אלו מתכוונים למבחן השני במסגרת 'קניין

ה א-ב/בדרך לידיעת התורה			
א	אויש פניו	ב	בחורה אוישה
ב	גילום בחורה	ג	דבוקת במטרה
ה	הבנת בחורה	ו	וחי בהם
ז	זכירת הלימוד	ח	חורה יושבת
ט	תקן סוגרי וסודר	י	כל אחד יכול
כ	מקננו ורואו כי טוב	ל	את החתיקות לתרשים
מ	מסכת כהילות	נ	נחמה טינית כפו
ס	סיכום יומי	ע	עק האסיף
פ	פירותיהם בעלים חוח	ק	קנין שים
ש	שינון וסיכום שבועי	ר	רצון שי
ת	תחילת סגן הכל בתחילה...		